

Sàtires dels Diables de la Ràpita

M'agraden les festes majors amb els correfocs i les carretillades, però enguany, una sàtira dels Dimonis de la Ràpita m'ha fet sentir malament i pensar si ja no tenim sentiments. Va ser una sàtira referida a Correus i que deia que anava molt malament perquè les carteres estaven de baixa perquè els feia mandra caminar.

Vull que sàpiguen que està molt bé satiritzar la vida quotidiana però que no es poden mofar de la salut de les persones, que estar de baixa per raons de salut ja és prou pena.

Una veïna

A l'alcalde de la Bisbal del Penedès

Als Plens, vostè es vanta de constatar totes les cartes identificades que li arriben. Fa més de tres mesos que vaig registrar un escrit a l'Ajuntament on sol·licitava informació sobre el segon tinent d'alcalde i regidor d'Urbanisme, Esports, Treball i Participació per incompatibilitat de càrrecs, i a dia d'avui encara no en tinc resposta.

Durant el Ple del 17 de setembre, un regidor del PSC li va preguntar perquè no s'havia concedit una de les sales del Centre Municipal de Cultura a l'Agrupació ADB i, com sempre, vostè no va respondre. En canvi es va afanyar a justificar el tancament del fòrum d'opinió al·legant que les calúmnies sota pseudònim no són denunciabls, ignorant que les IP dels ordinadors són els DNI dels usuaris. A més, el meu pseudònim és "felipesplai" i jo em dic Felipe i visc a l'Esplai. Total: una excusa per tancar un fòrum que si hagués cantat lloances a l'equip de govern encara funcionaria.

Ara, des d'aquesta tribuna li demano que em contesti l'escrit sobre incompatibilitat de càrrecs i, a l'ensens, informar-lo de l'actuació del regidor senyor Rivas el dissabte 13 de setembre, al local de l'AVV de l'Esplai on ell hi té un càrrec (una altra incompatibilitat), on va intentar posar remei al seu baix contingut verbal amb la força bruta, intentant agredir-me físicament, cosa que gràcies als assistents no va aconseguir.

Felipe Cabeza Gallego,
la Bisbal del Penedès

Moltes gràcies

Hola amics de Vilafranca:

Les cartes dels lectors s'han d'adreçar a la BÚSTIA de LA FURA (carrer Germanor 3, de 08720 Vilafranca del Penedès o a l'adreça electrònica bustia@lafura.cat). No poden depassar les 25 línies de 65 caràcters i és imprescindible fer-hi constar nom i dos cognoms, adreça completa i telèfon de contacte, així com adjuntar fotocòpia del DNI dels firmants, encara que es publiquin amb pseudònim. Les que no compleixin tots aquests requisits no seran publicades i, en tot cas, només ho seran aquelles que es consideri que fan alguna aportació d'interès general.

PENEDES EDICIONS, S.L. posa en coneixement que les seves dades, recollides com a conseqüència de la present relació, seran incloses en un fitxer automatitzat per al seu tractament, amb la finalitat de gestionar les dades personals dels usuaris d'aquesta secció. L'empresa tractarà aquestes dades amb la màxima confidencialitat, essent-ne el destinatari únic i exclusiu, i no efectuant cessions o comunicacions a tercers al marge de les assenyalades per la normativa vigent. L'interessat/ada podrà exercir els seus drets d'accés, rectificació i cancel·lació, d'acord amb la LOPD 15/1999, a les instal·lacions de LA FURA.

Sobre el carrer de Santa Clara i la mobilitat a Vilafranca

M'agradaria saber el perquè de tants despropòsits en la mobilitat de les persones. Els responsables de circulació vial del nostre ajuntament s'entossudeixen a aplicar normatives sense tenir en compte els interessos i opinions dels habitants.

Com a usuari i pare que ha d'acompanyar al seu fill al col·legi Sant Elies, no entenc la nova direcció única del carrer Santa Clara que només comporta més congestió i em pregunto per què? Quins avantatges es busquen? Demano que comprovin les retencions que es produeixen cada dia a l'avinguda de Barcelona i carrers del Cid i Pere Alegret, com també el col·lapse en la desviació cap a Sant Sadurn d'Igualada que obliga a bona part dels vehicles que han d'anar al centre a fer aquest desviament, destinat al trànsit rodant que no ha d'entrar a la vila. Sembla que la qüestió és crear colls

d'ampolla i col·lapsar els accessos i sortides de Vilafranca.

Com economista que sóc, no hi trobo cap avantatge perquè el que caldria és procurar mobilitat i fluïdesa per tal que es pugui arribar fàcilment als comerços de la vila que, recordem-ho, generen llocs de treball i impostos necessaris per als ingressos municipals. Generar barreres per a la gent de la comarca és fomentar el desplaçament a altres viles i ciutats que faciliten l'estada amb uns aparcaments raonables i uns accessos dignes, cosa que no té Vilafranca que vol ser cap de comarca.

Apropar i no allunyar, mobilitat i no estancament, eliminació de barreres i no una vila tancada en si mateixa, aïllada en la seva pròpia complaença.

Josep Via Gil, economista
i diplomad en Empresarials,
Vilafranca

Han passat dos dies des que he arribat a Xile i encara segueixo sentint emocions molt fortes que em fan recordar a cada instant els moments increïbles viscuts amb vostès. Hem tingut la sort de viure la festa de Sant Fèlix i presenciar una de les millors diades de l'any, una jornada històrica on hem vist castells de gamma extra. I no només això! Hem estat part de la vostra pinya i hem ajudat a fer tan bonics castells.

Les sensacions flueixen allà dins, el nerviosisme previ, la força, l'equilibri i la grapa en construir el castell, i al final l'eufòria i felicitat davant la gran gesta.

En una plaça entre més de dos mil persones hi havia trenta xilens plens d'il·lusió, de somnis, feliços i compromesos amb els Castellars de Vilafranca.

Em sento honrat d'haver tingut la possibilitat de presentar-me a la vostra plaça i realitzar un petit 3 de 6, que potser no té la magnitud de les

vostres construccions però sí que és molt gran pel que significa. Reflexionem l'esforç d'anys, el compliment de somnis, el treball en equip, el respecte i la confiança entre xilens, la qual cosa em va emocionar fins a les llàgrimes.

El verd a les nostres camises no és coincidència, òbviament és en honor i respecte al que vostès han fet per nosaltres. Ens van obrir les portes de casa seva i del seu cor. Ens han ensenyat el que fa anys realitzen per amor i tradició. Aquesta vegada ens han rebut a la seva llar i ens han fet sentir com a casa, en família. Ens hem retrobat amb 150 amics i n'hem fet altres cent.

És difícil expressar la gratitud que sento, em falten paraules per agrair. Malgrat tot vull que sàpiguen que la millor manera que tinc de donar les gràcies és treballant molt dur, per mantenir el que hem sembrat a Xile. Seguiré sembrant Castellars a Cerro Navia, Lo Prado i per tot el món,

cada una de les noves persones que aniré contagiant amb el meu esperit, sabrà que els Castellars de Xile són verds perquè els nostres padrins ho són i perquè el nostre cor ho és.

Mil gràcies!

Visca els Castellars de Vilafranca.
Visca els Castellars de Xile!

Andrés Miranda Mancilla,
cap de colla Cerro Navia

Les panderetes fan 40 anys

Vull agrair a les noies que aquest any formen part del ball de panderetes, el sopar que ens van preparar el passat 25 d'agost amb motiu del 40è aniversari. També el ressò que des de *La Fura* s'ha fet de la nostra celebració, organitzant una taula rodona amb balladores de totes les generacions i fent una recerca de dades molt interessant des dels inicis del ball fins a l'actualitat.

Amb aquestes trobades, que partien d'una subtil informalitat, s'hi manifestaven comentaris espontanis i s'hi respirava seriositat i bona organització, ens heu donat la possibilitat de reviu records i emocions compartides. Hem conegut de la mà de la Maria Juvé els inicis i la història del ball. Hem escoltat vivències i anècdotes, que durant el sopar i a la taula rodona van ser exposades per cadascuna de les 7 generacions de panderetes. Ens hem fet conscients de la importància del nostre ball: l'any 1968 vam ser les primeres dones en participar a la Festa, en una època de decadència en la qual sols hi ballaven homes. Amb aquests actes i sense formalismes, hem fet un petit homenatge a la Maria Juvé: ella va ser la que ens va proposar ballar, ens va transmetre les ganes de formar part activa de la Festa Major; va convèncer als nostres pares, va dissenyar el vestit, ens va presentar al senyor Parrilla; ella era la que ens convocava al "matadero" on el senyor Francesc ens ensenyava els balls; ens va engrescar per anar els diumenges en tren a l'Arboç per aprendre a ballar la Jota...

El diumenge 31 d'agost, després de l'entrada de Sant Fèlix a casa l'administrador, vam concloure aquest 40è aniversari de les panderetes amb una ballada multitudinària davant *La Fura*. S'hi respirava complicitat, emoció i gresca. Gràcies per la publicació, pel sopar i la festa!

M. Antònia Guardiet (balladora de la primera colla del ball de panderetes)